

Πώς μπορούν να προστατευθούν οι παιδικές φιλίες εν μέσω πανδημίας ;

Η πανδημία του κοροναϊού έχει αλλάξει ριζικά και τις ζωές των παιδιών μας, απομακρύνοντάς τα από τους φίλους τους.

Αποκτούμε τους πρώτους μας φίλους περίπου στην ηλικία των τριών ετών και έκτοτε δεν σταματάμε να επιλέγουμε ανθρώπους για να μοιραζόμαστε τα όσα προκύπτουν στη ζωή μας ακόμα και μέχρι τα βαθιά μας γεράματα. Άλλωστε, οι φιλίες είναι απαραίτητες και τελικά αναντικατάστατες σε κάθε ηλικία.

Η παρουσία των φίλων στη ζωή του παιδιού είναι τόσο σημαντική για την ψυχική του ισορροπία και την ολοκλήρωσή του, ώστε, σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή όταν δεν έχει φίλους, δημιουργείται ένα κενό που δύσκολα μπορεί να αναπληρωθεί.

Η πανδημία του κοροναϊού έχει αλλάξει ριζικά και τις ζωές των παιδιών μας, απομακρύνοντάς τα από τους φίλους τους.

Τι μπορούμε να κάνουμε, λοιπόν, ώστε να βεβαιωθούμε ότι το παιδί φροντίζει τις **φιλίες** του εν μέσω πανδημίας;

Βοηθάμε το παιδί να μπει στη θέση του φίλου του

Ένα πράγμα που ακόμη και εμείς οι μεγάλοι τείνουμε να ξεχνάμε, είναι το πόσο διαφορετικά βιώνει ο καθένας μας την πρωτόγνωρη κατάσταση της πανδημίας.

Ο κάθε άνθρωπος ανάλογα με τη δουλειά του, την οικογενειακή του κατάσταση, την ψυχολογία του κ.ά. αντιλαμβάνεται διαφορετικά την πραγματικότητα. Το ίδιο ισχύει και για τα παιδιά.

Ενθαρρύνουμε, λοιπόν, το παιδί να βάζει τον εαυτό του στη θέση του φίλου του και να προσπαθεί να αντιληφθεί καλύτερα το πώς βιώνει την κατάσταση. Για παράδειγμα λέμε στο παιδί: *Ο φίλος σου ο Γιωργάκης είναι μοναχοπαίδι και έτσι δεν έχει αδέρφια για να παίξει παρέα. Μπορείς να τον πάρεις τηλέφωνο αν θες ώστε να δεις τι κάνει.* Με αυτόν τον τρόπο, μεγαλώνουμε παιδιά με **ενσυναίσθηση**.

Εκμεταλλευόμαστε την τεχνολογία

Αποδεδειγμένα η βιντεοκλήση συμβάλλει δραστικά στην μείωση του στρες, πράγμα που μπορεί να βοηθήσει κατά πολύ την διάθεση του παιδιού, ειδικά αυτήν την περίοδο της κοινωνικής αποστασιοποίησης.

Εκμεταλλευόμαστε λοιπόν την τεχνολογία για να δει το παιδί τους φίλους του και να συζητήσει μαζί τους -περίπου όπως θα έκαναν και από κοντά. Μπορούμε μάλιστα να ορίσουμε μία συγκεκριμένη ημέρα και ώρα της εβδομάδας που εξυπηρετεί και τα δύο παιδιά για να ανταλλάσσουν σταθερά τα νέα τους. Φυσικά, ελέγχουμε την πλοήγηση του παιδιού στο Διαδίκτυο και βεβαιωνόμαστε ότι μιλάει πράγματι με τους φίλους του από το σχολείο.

Τα ενθαρρύνουμε να κάνουν πράγματα μαζί... από μακριά

Οι κοινές εμπειρίες και τα κοινά βιώματα μάς «δένουν» με τους άλλους ανθρώπους. Παρά το γεγονός ότι τώρα τα παιδιά δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε στον κινηματογράφο μαζί με τους φίλους τους ή να δουν παρέα μια παιδική θεατρική παράσταση, τα ενθαρρύνουμε να κάνουν πράγματα μαζί... από μακριά. Για παράδειγμα, μπορούν να κανονίσουν να διαβάζουν τα ίδια εξωσχολικά βιβλία, στήνοντας έτσι τη δική τους, μικρή λέσχη ανάγνωσης.

Ή μπορούν να παρακολουθήσουν μαζί μια νέα παιδική ταινία, το καθένα από το σπίτι του. Έτσι, θα βρίσκουν συνεχώς νέα ερεθίσματα που τα ενώνουν και θα έχουν συνεχώς νέα θέματα συζήτησης και ανταλλαγής απόψεων.

πηγή:

<https://www.psychologynow.gr/arthra-psyxologias/koinonia/koronoios/10239-pos-boroy-n-na-prostatefthoyn-oi-paidikes-filies-en-meso-pandimias.html>